

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Факультет іноземної філології та соціальних комунікацій
Кафедра психології, політології та соціокультурних технологій

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри

(підпис) (прізвище та ініціали)
«__» _____ 20__ р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

здобувача ступеня бакалавра менеджменту соціокультурної діяльності
Макошенця Владислава Володимировича

за темою:

«Особливості організації міні-кінофестивалю як соціокультурного заходу (на прикладі організації міні-кінофестивалю українського кіно для студентів СумДУ)»

(галузі знань 02 Культура і мистецтво
спеціальність 028 Менеджмент соціокультурної діяльності)

Науковий керівник
кандидат історичних наук, ст.викладач

Панченко Юлія Валеріївна
(підпис) (прізвище, ім'я, по батькові)
«__» _____ 20__ р.

Завідувач кафедри
кандидат філософських наук, доцент

Світайло Ніна Дмитрівна
(підпис) (прізвище, ім'я, по батькові)
«__» _____ 20__ р.

Підсумкова оцінка:
Національна шкала _____
Кількість балів ECTS _____

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи здобувача ступеня бакалавра менеджменту соціокультурної діяльності Макошенця В. В. на тему: «Особливості організації міні-кінофестивалю як соціокультурного заходу (на прикладі організації міні-кінофестивалю українського кіно для студентів СумДУ)».

Ключові слова: фестиваль, кінофестиваль, міні-фестиваль, міні-кінофестиваль.

Мета дослідження – написати сценарій організації міні-фестивалю українського кіно.

Завдання дослідження:

- проаналізувати наукову літературу з метою визначення сутності понять, «фестиваль», «кінофестиваль» та їх різновидів;
- розглянути світовий та український досвід організації кінофестивалів;
- розглянути особливості організації міні-кінофестивалів;
- розробити план підготовки міні-фестивалю українського кіно;
- написати сценарій міні-фестивалю українського кіно.

Об'єкт дослідження – особливості організації міні-кінофестивалю онлайн.

Предмет дослідження: теоретичні — аналіз, синтез, класифікація, гіпотеза, систематизація; емпіричні — експеримент та системно-структурний метод, що дозволили розробити план і сценарій міні-фестивалю українського кіно на основі гіпотетичного дослідження та концепції заходу, покладену в сценарій міні-кінофестивалю.

Структура кваліфікаційної роботи. Досягнення мети і вирішення завдань дослідження відображені у змісті роботи, який складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, списку використаної літератури та додатків. Загальний обсяг роботи становить 46 сторінок (основний текст – 40 сторінок).

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ КІНОФЕСТИВАЛІВ	8
1.1.Сутність понять «фестиваль», «кінофестиваль» та їх різновиди	8
1.2.Особливості організації кінофестивалів (світовий та український досвід)	15
1.3. Особливості організації міні-кінофестивалів	24
Висновки до розділу 1	27
РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЯ МІНІ-ФЕСТИВАЛЮ УКРАЇНСЬКОГО КІНО ДЛЯ СТУДЕНТІВ СумДУ (ОНЛАЙН)	31
2.1. Планування міні-фестивалю українського кіно	31
2.2. Авторський сценарій міні-фестивалю українського кіно	35
Висновки до розділу 2	37
ВИСНОВКИ	39
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	41
ДОДАТКИ	43

ВСТУП

Фестивалі відзначаються не лише з культурних чи релігійних міркувань. Фестивалі можуть запропонувати людям набагато більше. Вони зближувати людей і створити відчуття приналежності до спільноти. У ці дні люди з усіх верств суспільства збираються разом, щоб відсвяткувати життя. Фестивалі допомагають зберегти зв'язок з нашим корінням, культурою, походженням. Вони роблять життя різноманітним, більш цікавим. Фестивалі допомагають забути ворожнечу і обійняти одне одного, підтримувати середовище культурної гармонії. Коли настає час фестивалю, змінюється аура, навколо панує позитивна атмосфера [12].

Кінофестивалі – це демонстрації, які привертають широку світову увагу до фільмів і людей. Люди користуються шансом спільноти взаємодіяти багатьма **способами: кінорежисер із режисером, аматор із професіоналом, режисер із глядачами**. Кінофестивалі функціонують як майданчики для виробництва, розповсюдження та виставки фільмів з усього світу.

Кінофестивалі мають велике значення, оскільки вони пропагують самовираження, мистецтво та культуру. Фільм є найпоширенішою формою спілкування та розваг у постмодерністському світі. Ці фільми відмінні за своїм змістом, стилем і способом, яким реалізується особисте художнє бачення режисерів.

Практично реалізація кінофестивальної діяльності включає сукупність культурних заходів, метою яких є формування духовних цінностей. При цьому такий проєкт має традиційну ознаку — організацію та проведення кіноогляду. В його основу покладено ідею, що базується на використанні духовних цінностей і традицій і передбачає творчий і фінансовий результати.

Найбільшою прихильністю володіють міжнародні кінофестивалі. Вони мають спеціальну акредитацію, мають цікаву програму проведення, що включає конкурсну і позаконкурсну секції, а також супроводжуються великою

кількістю заходів, спрямованих на культурно-дозвіллевий розвиток та естетичний відпочинок.

Незважаючи, на велику роль кінофестивалів у культурному житті людини, проводити в сучасних реаліях масштабні заходи доволі проблематично, особливо якщо мова йде про живу зустріч. Іноді є потреба зробити захід більш компактним, камерним, щоб участь могла взяти максимальна кількість учасників. Зокрема онлайн-формат допоможе згуртувати студентів у будь-який час.

Така думка викликає потребу в організації даних заходів. Міні-кінофестиваль значно легший в плані організації, зазвичай не несе комерційного характеру. Організація такого заходу при співпраці з підрозділами університету може надати студентській молоді нову тему для обговорення, прищепити інтерес до українських кінофільмів, пропагувати національно-патріотичні цінності та ідеї.

Актуальність теми полягає в тому, що в зв'язку з сьогоденною ситуацією в Україні, дуже важливо знати історію національної культури. Українське кіно виступає найбільш вдалим інструментом національно-патріотичного виховання студентської молоді, як рушійної ланки суспільства.

Актуальність наукової роботи обумовлена потребою дослідження феномену міні-кінофестивалю та адаптації даних заходів для організації в онлайн-форматі.

Мета дослідження – розробити сценарій організації міні-фестивалю українського кіно

Об'єкт дослідження – особливості організації міні-кінофестивалю онлайн.

Предмет дослідження – міні-фестиваль українського кіно.

Завдання дослідження:

- проаналізувати наукову літературу для визначення чутності понять; «фестиваль», «кінофестиваль» та їх різновидів;

- розглянути світовий та український досвід організації кінофестивалів;
- розглянути особливості організації міні-кінофестивалів;
- розробити план підготовки міні-фестивалю українського кіно;
- написати сценарій міні-фестивалю українського кіно.

Методи наукового дослідження. Реалізація поставлених завдань та досягнення мети зумовили використання таких методів : теоретичних — аналіз, синтез, класифікація, гіпотеза, систематизація, що допомогли впорядкувати наукову літературу метою визначення сутності понять «фестиваль», «міні-кінофестиваль» та їх різновидів, розглянути особливості організації відомих світових і українських кінофестивалів, висловити власні припущення щодо особливостей організації такої форми заходу, як міні-кінофестиваль, у зв'язку з відсутністю наукових досліджень стосовно цієї теми, але на прикладі існуючих кінофестивалів формату «міні»; емпіричних — експеримент та системно-структурний метод, що дозволили розробити план і сценарій міні-фестивалю українського кіно на основі гіпотетичного дослідження та концепції заходу, покладену в сценарій міні-кінофестивалю.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що наразі ніхто не займався дослідженням такого явища, як міні-кінофестиваль, зокрема в соціокультурному вимірі.

Практичне значення результатів дослідження полягає в тому що, в ньому запропоновані та ретельно розписані авторські підходи щодо організації міні-фестивалю українського кіно, написаний авторський сценарій.

Одержані практичні та теоретичні висновки готові для використання менеджерами соціокультурної діяльності, івент-організаторами під час організації подібного роду заходів.

Отриманий теоретичний доробок може слугувати фундаментом для подальших досліджень. Результати дослідження також можуть бути використані іншими дослідниками даної теми.

Структура і обсяг кваліфікаційної роботи. Досягнення мети і вирішення завдань дослідження відображені у змісті роботи, який складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи становить 46 сторінок (основний текст – 40 сторінок).

РОЗДІЛ 1. Особливості організації

1.1 Сутність понять «фестиваль», «кінофестиваль» та їх різновидів

Фестиваль. Перш ніж досліджувати безпосередньо таке явище як «кінофестиваль», потрібно насамперед визначити сутність поняття «фестиваль», висвітлити історію його становлення та класифікаційні особливості.

Походження терміну «фестиваль» досить цікаве, бо бере свої початки в різних мовах. Етимологія поняття спершу закріпилась в латинській мові за словами *feviae* («святкові дні», «дні відпочинку») і *festum* («урочиста подія»). В Англії широкого використання набули поняття «*feast*» і «*festival*», які спочатку стояли поруч одне з одним і дослівно перекладалися як «свято», а згодом відокремились — «*feast*» почали вживати в контексті релігійних свят, а «*festival*» — світських. Французький аналог цього терміну «*fete*» містить в собі наступні значення: особливий день, присвячений культу релігійних церемоній; публічні розваги, що влаштовуються з будь-якого надзвичайного приводу [7, с. 59].

Дослідженню фестивалів як соціокультурного явища, присвячена велика кількість наукових праць.

Так наприклад, Феленчак І. Б, досліджуючи особливості формування і розвитку фестивального туризму, наголосила про його нерозривний зв'язок насамперед з таким явищем, як фестиваль. Загалом, фестиваль – це масове святкове дійство, що включає огляд чи демонстрацію досягнень у певних видах мистецтва (музика, театр, кіно, естрада). Зазвичай фестивальний туризм розглядається, як різновид культурного, подієвого чи культурно-пізнавального туризму. Фестиваль є найпоширенішим видом подієвого туризму за тематикою. Перша вітчизняна класифікація фестивального туризму включає в себе основні типи фестивалів: етнічні, релігійні, музичні, сучасних субкультур,

гастрономічні, спортивні. Окрім цього також виділяють фестивалі кіно та театру, військові та історичні фестивалі, модні покази, виставки квітів тощо [10, с. 194].

Бернадська Г. О., також розглядаючи фестивалі в полі фестивального туризму, надала конкретне пояснення їхнім вищезгаданим видам. Так авторка зазначає, що до етнічних фестивалів відносять різноманітні свята з урахуванням певних обрядів, звичаїв і традицій. Релігійні фестивалі включають в себе свята, в основі яких закладені певні вірування. До музичних відносяться фестивалі різножанрової музики, наприклад від класичної до сучасної тощо. До фестивалів сучасних субкультур належать безліч свят субкультур, кінофестивалі, модні покази тощо. Гастрономічні фестивалі пов'язані зі збором урожаю, стравами чи напоями. Спортивні фестивалі відбуваються з приводу визначних спортивних подій. Окрім цього до класифікації Бернадська вважає доцільним додати ще й фольклорно-мистецькі фестивалі, спрямовані на демонстрацію народної творчості та мистецтва [1, с. 221].

У статті «Фестиваль як феномен культури» Кучиної Н. І. подано декілька трактувань поняття «фестиваль»:

1. масове свято, на якому демонструють досягнення певного виду мистецтва;
2. організований захід з елементами святковості, що має визначену тематику;
3. масове святкування, показ (огляд) досягнень музичного, театрального, естрадного, циркового або кіномистецтва.

Також авторка пропонує таку типологізацію фестивалів:

- за тривалістю проведення бувають короткострокові (від кількох днів до двох тижнів), середньострокові (від двох тижнів до одного місяця) і довгострокові заходи (від одного місяця до року);
- за статусом у культурному житті (міжнародні, національні та регіональні фестивалі).

Залежно від спрямованості фестивалі поділяються на:

- професійні: як правило присвячені новим технологіям, які використовуються в різних професійних галузях,
- історичні: на честь певної історичної події, легенди, обряду тощо;
- фестивалі сучасних інформаційних технологій, що демонструють кращі досягнення в технічному розвитку;
- за охопленням і типом аудиторії.

В свою чергу охоплення і тип аудиторії, допомагають виокремити види фестивалів:

- за походженням (від камерних до майданних свят);
- за типом святковості (урочисті і сміхові) [7, 59;65].

Автори навчального посібника «Фестивальний туризм: теорія та практика» пропонують більш розгорнуту класифікацію фестивалів, яка передбачає інші критерії поділу. Так, за кінцевою метою існують *комерційні* фестивалі (спрямовані на отримання прибутку) та *некомерційні* (сприяють досягненню соціального ефекту). Велика увага тут наголошується саме на тематичності фестивалів, що дозволяє виокремити найпоширеніші різновиди:

- 1) національні фестивалі і свята;
- 2) театралізовані шоу;
- 3) фестивалі кіно й театру;
- 4) гастрономічні фестивалі;
- 5) фестивалі і виставки квітів;
- 6) модні покази;
- 7) аукціони;
- 8) фестивалі музики й музичні конкурси;
- 9) спортивні події;
- 10) міжнародні технічні салони [5, с. 46,47; 49-52].

Кінофестиваль. Проблема дослідження кінофестивалів у соціокультурному просторі має досить специфічний характер. Нажаль з приводу даної теми існує досить невелика кількість наукових досліджень. Зокрема визначення основних понять подано в різних словниках, а також міститься інформація на електронних ресурсах.

Велика радянська енциклопедія визначає кінофестиваль, як огляд, творче змагання творів кіномистецтва, що проводиться з метою виявлення найкращих фільмів, тенденцій подальшого розвитку кінематографії, співпраці між кінематографістами, обміну досвідом [3].

За тлумаченням кінословника французького видавництва Larousse, одного з найавторитетніших кіновидань у світі, кінофестиваль — кінематографічний захід національного чи міжнародного характеру, конкурсний чи не конкурсний, що проводиться регулярно чи час від часу, присвячений повнометражному чи короткометражному кіно — іноді і тому і іншому одночасно, кінофестиваль покликаний відобразити актуальний стан кіновиробництва чи віддавати належне кінематографічним творам минулого і іноді супроводжується комерційним кіноринком [12].

Усі суб'єкти в сфері кіноіндустрії зацікавлені у великій кількості кінофестивалів різної спрямованості. Як і фестивалі, безпосередньо кінофестивалі залежно від різних критеріїв поділу мають свої різновиди.

За масштабом проведення існують місцеві, регіональні та міжнародні кінофестивалі. Найменшим організаційним рівнем володіють місцеві кіноогляди, що, як правило, проводяться протягом трьох днів. Найбільшу прихильність світова спільнота віддає саме міжнародних кінооглядам.

Найпрестижнішими кінофестивалями є огляди з конкурсною програмою, що мають акредитацію Міжнародної федерації асоціацій кінопродюсерів (фр. Federation International des Associations de Producteurs de Films, FIAPF). Кінофестиваль отримає акредитацію в тому випадку, якщо він відповідає таким вимогам:

- є міжнародним;
- проводиться щорічно;
- користується підтримкою місцевої кіноіндустрії;
- у конкурсі не має фільмів, які раніше брали участь в інших фестивалях;
- в одній країні є єдиним в своєму роді.

Сьогодні акредитацію FIAPF мають такі найвідоміші кінофестивалі ігрових фільмів:

- Венеціанський кінофестиваль
- Канський кінофестиваль
- Берлінський кінофестиваль
- Кінофестиваль у Локарно
- Кінофестиваль у Карлових Варах
- Молодість — Міжнародний кінофестиваль дебютного кіно в Києві
- Монреальський кінофестиваль
- Московський кінофестиваль
- Сан-Себастьянський кінофестиваль та інші.

В свою чергу МКФ поділяються на конкурсні та неконкурсні, неспеціалізовані та спеціалізовані.

На конкурсних МКФ найкращим фестивалям та їх творцям (режисерам, акторам, сценаристам, операторам, художникам, композиторам та ін.) журі присуджує премії, призи, дипломи тощо.

Неспеціалізованими (загальними) прийнято вважати МКФ, для учасників яких не встановлюється ніяких доповнених обмежень (географічних, жанрово-тематичних, тощо).

Спеціалізовані МКФ групуються за видами кінопродукції (документальні, науково-популярні, навчальні, рекламні, туристичні, мультиплікаційні та ін), за жанрово-тематичними і художніми ознаками (фестивалі експериментальних, комедійних, фантастичних, спортивних, дитячих і юнацьких, а інших фільмів),

по регіонах (фестивалі фільмів соціалістичних країн, фільми країн Середземномор'я, Латинської Америки, Азії, Африки та ін.), а також за іншими відмінними ознаками (фестивалі картин молодих режисерів, режисерів-жінок, фестивалі минулих років, стрічок, премійованих на конкурсних фестивалях року, та ін.).

Повертаючись до загальної типологізації кінофестивалів, слід зазначити, що найбільш різносторонньою та багатоплановою рисою порівняння культурно-дозвіллєвих заходів є тематичний кінофестиваль, адже він поєднує велику кількість фестивалів, присвячених релігійним, правовим, військовим, святковим, екологічним, національно-патріотичним питанням.

Різноманітність фільмів, що знімаються, дозволяє групувати кінофестивалі за жанровою ознакою:

- історичні;
- комедійні;
- детективні тощо.

У міжнародному просторі кінофестивальної діяльності кіноогляди прийнято поділяти на окремі категорії (класи). До класу А відносяться кіноогляди в Каннах, Венеції, Берліні, Москві, Сан-Себастьяні, Карлових Варах як найпрезентабельніші та повнометражні художні фільми, що мають у своєму складі міжнародний конкурс. До класу Б входять кінофестивалі, які проводяться в Роттердамі, Торонто, Локарно, Монреалі, Нью-Йорку, що також визнані світовою кіноспільнотою, але поступаються своїми організаційними масштабами.

Залежно від вікових особливостей розрізняють кіноогляди, спрямовані на дітей, студентів і дорослих. Найбільший рівень виховного і пропагандистського впливу мають саме дитячо-юнацькі фестивалі, що покликані розвинути в підростаючого покоління гуманістичні, національно-патріотичні цінності та ідеї. Студентські фестивалі — місце, де молоді люди мають змогу заявити про себе у кінематографічному просторі.

За рівнем новизни показу існують прем'єрні (фестивалі-конкурси), другого екрану (міні-фести) та архівні кінофестивалі. Під час прем'єрних фестивалів демонструються кінематографічні новинки, виявляються тенденції у вітчизняному або зарубіжному кіно, надається оцінка кінопродукту тощо. Кінофестивалі другого екрану здійснюють панорамний показ картин, оглядають національний та світовий кінематографічний простір. Архівні фестивалі ставлять за мету розширити уявлення громадськості про розвиток вітчизняного та світового кінематографа.

Цільовий орієнтир дозволяє виділити комерційні (спрямовані на отримання організаторами прибутку) та благодійні (носять безоплатний характер) кінофестивалі.

За періодичністю проведення розрізняють регулярні та нерегулярні заходи. Частота проведення таких кінофестивалів залежить від рівня суспільного резонансу.

За критерієм метражу фільми діляться на повнометражні та короткометражні.

До всього перерахованого можна також додати кілька груп спеціалізованих фестивалів, що підтримують незалежний та малобюджетний кінематограф, що існує паралельно з високобюджетним кіно [4].

1.2 Особливості організації кінофестивалів (світовий та український досвід)

Як уже було зазначено раніше, більш визнаними є всесвітньо відомі кінофестивалі. Вони мають спеціальну акредитацію, організовуються на високому рівні, а також сприяють активному розвитку міжнародного кінематографа. Гості таких заходів — найвидатніші режисери, кінокритики, продюсери, менеджери, актори та інші впливові особи кінематографічного простору. На сьогоднішній день найпрестижнішими у світі є Венеціанський, Канський та Берлінський кінофестивалі, що входять до так званої «Великої трійки».

Найстарішим у світі є *Венеціанський кінофестиваль*, який був заснований ще у 1932 році. Саме він поклав початок заснування інших кінофестивалів.

Захід фактично є частиною Венеціанської бієнале, заснованої в 1895 році венеціанською міською радою Бієнале, як великий культурний фестиваль, проводиться кожні два роки і включає ряд окремих заходів, зокрема Бієнале мистецтва, виставку сучасного мистецтва та Венеціанську бієнале архітектур [20].

Метою фестивалю є підвищення обізнаності та популяризація міжнародного кіно у формі мистецтва, розваг та індустрії, в дусі свободи та діалогу.

Венеціанський кінофестиваль має цікаву програму, що характеризується прем'єрними показами, конкурсами різножанрових фільмів довгого та короткого метру, а також проведенням цікавих культурних заходів

Загалом Міжнародний конкурс включає до 20 повнометражних фільмів, представлених як світові прем'єри.

До позаконкурсного розділу включено роботи визнаних авторів, які брали участь у Конкурсі в попередніх випусках Венеціанського кінофестивалю, документальні фільми або фільми, видовищність яких супроводжується

формами виразної оригінальності. Деякі фільми поза конкурсом можуть показуватися під час опівночі, якщо їх характеристики роблять їх особливо придатними для показу в цей час ночі.

Секція «Орізонті» представляє собою міжнародний конкурс фільмів, які представляють останні естетичні та виразні тенденції міжнародного кіно. Особлива увага приділяється дебютним фільмам, молодим талантам, які ще не закріпилися, інді-фільмам з метою інновації та демонстрації творчої оригінальності.

У розділі «Венеціанська класика» представлені світові прем'єрні покази найкращих реставрацій класичних фільмів, проведених за останній рік кінотеками, культурними установами по всьому світу, що займаються збереженням і культивуванням кінематографічної спадщини та повторним відкриттям занедбаних або недооцінених творів минулого.

У неконкурсному розділі «Сконфіні» представлено добірку декількох прем'єрних кінотворів різного жанру, цільового призначення та різної тривалості. Також розділ може включати арт-хаусні та жанрові фільми, експериментальні та художні фільми, телесеріали, які можуть супроводжуватися публічними зустрічами та бесідами з режисерами, акторами та особами зі сфери мистецтва та культури.

Напевно однією з найцікавіших секцій Венеціанського кінофестивалю є «Віртуальна реальність Венеції». Цей розділ включає показ конкурсних та позаконкурсних світових або міжнародних прем'єр історій/досвідів з поглибленням у віртуальну реальність будь-якої тривалості та будь-якого формату (Samsung Gear, HTC Vive, SONY Playstation, тактильні пристрої, AR, MR; будь-який інший формат обговорюється з директором Кінофестивалю) [18].

Програма Венеціанського кінофестивалю – це не тільки покази та виступи: у період роботи виставки Венеціанський Лідо (острів, на якому проходить сам кінофестиваль) пропонує багатий календар супутніх заходів,

включаючи виставки, презентації, яскраві вечірки та клуби, які працюють всю ніч.

У садах казино Movie Garden розташовані стенди промислових асоціацій, домашні відеомагазини, де можна знайти рідкісні фільми, музику. Це місце ідеально підійде для найбільших шанувальників кіно.

Готель Excelsior організовує вечори на пляжі та в різних районах Лідо у Венеції.

Найбільшим конкурентом Венеціанського кінофестивалю та чи не найпрестижнішим є Канський кінофестиваль. Це захід лише за запрошеннями, який щорічно проводиться в Палаці фестивалів і конгресів. З попередніми переглядами нових фільмів різних жанрів і мов є офіційний вибір на Золоту пальмову гілку або Гран-прі. З роками це стало більше, ніж просто фільми, завдяки моді на червоній доріжці, коли дизайнери докладають максимум зусиль у зовнішній вигляд зірок.

Щоб досягти свого рівня довголіття, Канський фестиваль залишився вірним своїй засновницькій меті: привернути увагу до фільмів і підвищити їх авторитет, щоб зробити внесок у розвиток кінематографа, посилити кіноіндустрію в усьому світі та відзначити кіно на міжнародному рівні [14].

Офіційна добірка Кінофестивалю слугує для того, щоб підкреслити різноманітність кінематографічних творів за допомогою різних розділів, кожен з яких має свою особливу ідентичність. У конкурсі представлені фільми, які представляють «артхаусне кіно з широким глядацьким інтересом», а Un Certain Regard зосереджується на роботах, які мають оригінальну мету та естетику, і гарантовано справляють стриманий, але сильний вплив на екрани по всьому світу. Офіційний відбір також включає фільми поза конкурсом, спеціальні покази та опівнічні покази, історично важливі фільми, представлені в Cannes Classics, а також добірку фільмів LA CINEF, поданих з кіношкол. Важливо те, що ця добірка є збалансованою та репрезентативною для тогочасної кінематографії з точки зору творчості та географії.

Позаконкурсні фільми – це часто фільми, які мають великий вплив на кінематографічний календар, а спеціальні покази та опівнічні покази – це особлива можливість переглянути більше особистих робіт. Відновлені копії фільмів, які є важливими в історії кінематографа, повертаються до життя для Cannes Classics, яка також пропонує триб'ют та документальні фільми, присвячені кіно.

Любителі кіно також можуть досліджувати світ кіно різними способами, відвідуючи майстер-класи, триб'юти чи виставки, які складають події видання.

Успіх фільму та репутація його режисера залежать насамперед від того, як його сприймають у кінотеатрах. Незважаючи на те, що фестиваль є подією лише для професіоналів кіно, він пам'ятає про цю реальність і вживає заходів для покращення того, як він охоплює ентузіастів кіно.

З 2012 року фільм відкриття виходить у французькі кінотеатри в той же день, що і його показ у Каннах, а церемонія відкриття транслюється в кінотеатрах, що дозволяє глядачам відчувати ніч відкриття фестивалю наживо.

У Каннах щовечора в кінотеатрі Cinéma de la Plage показують різні фільми, часто в присутності престижних гостей. Ці покази під відкритим небом відкриті для всіх і є міцним зв'язком із широкою публікою та можуть стати місцем проведення інших заходів, наприклад, концертів.

У 2018 році було розпочато програму «Три дні в Каннах», оскільки заохочення майбутньої любові до кіно також є частиною місії фестивалю. Схема передбачає запрошення молодих людей у віці від 18 до 28 років на початок і кінець фестивалю, щоб ознайомитися з фільмами з офіційного відбору. Він був настільки успішним, що його зробили щорічним.

Фестиваль є ключовою подією у світовому масштабі. Організатори фестивалю постійно намагаються допомогти своїм обраним роботам отримати користь від цього іміджу, підтримуючи просування режисерів та їхніх фільмів у регіонах світу, де вони мають менший престиж, ніж у Франції. Наприклад, команда Кінофестивалю вже беремо участь у «Тижні кіно в Буенос-Айресі в

Каннах», програмі «Канські фільми в Бухаресті», також Гонконг привітав перше азіатське видання Тижня кіно в Каннах [16].

Берлінський міжнародний кінофестиваль (або просто Берлінале) є унікальним місцем художніх досліджень і розваг. Це один з найбільших публічних кінофестивалів у світі, який щорічно привертає десятки тисяч відвідувачів з усього світу. Для кіноіндустрії та ЗМІ одинадцять днів лютого також є однією з найважливіших подій у щорічному календарі та незамінним торговим форумом.

Сформований бурхливим післявоєнним періодом та унікальною ситуацією розділеного міста, Берлінале перетворився на місце міжкультурного обміну та платформу для критичного кінематографічного дослідження соціальних проблем. На сьогоднішній день він вважається найбільш політичним з усіх великих кінофестивалів.

Берлінале збирає великих зірок міжнародного кіно в Берлін і відкриває нові таланти. Він супроводжує режисерів усіх дисциплін на їхньому шляху в центрі уваги та підтримує кар'єру, проекти, мрії та бачення.

Завдяки своїм численним галузевим ініціативам Берлінале є значним рушієм інновацій та важливим економічним фактором на міжнародному рівні, а також для компаній у всій Німеччині та безпосередньо в Берліні.

Щороку в різних секціях та спеціальних презентаціях Берлінале демонструється близько 400 фільмів усіх жанрів, тривалості та форматів. У всьому спектрі від художніх фільмів до документальних форм і художніх експериментів глядачам пропонується зіткнутися з дуже контрастними середовищами, способами життя та ставленнями, перевірити власні судження та упередження та оживити свій досвід бачення та сприйняття в царство між класичними формами оповідання та надзвичайною естетикою. Програма також процвітає завдяки інтенсивному діалогу зі своєю аудиторією. Багатий набір розмовних подій, дискусії з аудиторією та експертні панелі сприяють активній участі у фестивалі.

Конкурс є центральним елементом фестивалю і показує фільми, про які буде говорити.

Encounters – це платформа, спрямована на розвиток естетично та структурно сміливих робіт від незалежних, інноваційних режисерів.

Конкурс Berlinale Short випромінює всю гаму кольорів, розширює межі та закладає нові треки у величезному полі кінематографічних можливостей.

Сексуальна, гостра, смілива «Панорама» показує екстраординарне кіно, є традиційним улюбленцем глядачів і – з власним призом глядацьких симпатій – має найбільше журі фестивалю.

Forum і Forum Expanded – це роздуми про кіно, соціально-мистецький дискурс та особливе відчуття естетики. Generation представляє фільми, які мають значення для молодих кінотеатрів та для всіх інших.

У Perspektive Deutsches Kino режисерські таланти показують свої дебютні фільми та вносять ковток свіжого повітря в кінотеатр своїми індивідуальними стилями.

Berlinale Special пропонує простір для екстраординарних, гламурних і особливих турбот фестивалю.

Berlinale Series пропонує ексклюзивний перший погляд на найцікавіші нові серії з усього світу.

Відкрити для себе історію фільму та подивитися на нього заново у показах найвищої якості допоможуть такі секції, як «Retrospectives», «Berlinale Classics» та «Homeage».

Спеціальна презентація Berlinale Goes Kiez представляє фестивальні фільми, їх акторів та знімальну групу в арт-хаусних кінотеатрах.

Кінофестивальна діяльність на теренах України здебільшого спрямована на популяризацію українських стрічок та просування кінотворців. Організатори українських кінофестивалі безупинно намагаються вивести національний

кінематограф на світову арену, при цьому беручи з найвідомішими заходами в галузі кіноіндустрії [17].

Київський міжнародний кінофестиваль «Молодість» є одним з найбільших кінофорумів Східної Європи і має акредитацію Міжнародної федерації асоціацій кінопродюсерів (FIAPF).

Фестиваль має на меті досліджувати важливі тенденції розвитку молодого кіно і допомагати творцям-початківцям знайти своє місце в світовому кінопросторі.

У конкурсній програмі представляються повнометражні фільми дебютантів, а також короткометражні стрічки. Головні секції фестивалю – студентські фільми, перші короткометражні (ігрові, анімаційні, документальні) та перші повнометражні стрічки, а також національний конкурс.

Зокрема однією з найцікавіших є конкурсна програма «Сонячний зайчик». Вона була створена у 2001 році і вже стала однією з найкультовіших ЛГБТ-подій України. Фільми, що беруть участь в цій програмі, репрезентують ЛГБТ-спільноту широкому загалу українських глядачів і намагаються спонукати суспільство до діалогу.

Позаконкурсні програми кінофестивалю «Молодість» відрізняються різноманітністю робіт режисерів з різних країн, а також супроводжуються демонстрацією відеопродукції в різних культурних закладах.

Так наприклад, Асоціація німецьких короткометражних та повнометражних фільмів організовує програму «Митці-початківці – Сучасні експериментальні фільми й відеоарт з Німеччини». Це випуск невеликих експериментальних стрічок молодих митців. Організатори заходу просувають високохудожні фільми та відеоарт, показ яких може відбуватися не лише на фестивалях, а й у музеях або галереях.

В рамках кінофестивалю «Молодість» презентує 5 короткометражних робіт італійських режисерів, присвячених святкуванню Міжнародного дня короткого метру. Кожен рік по всьому світу подію святкують 21 грудня.

На 50-річчя в рамках «Молодості» відбувся показ фільмів, що вже раніше показувались на Кінофестивалі і встигли отримати світового визнання.

«Дні Вишеградського Кіно» стали ще однією з найцікавіших подій позаконкурсної програми фестивалю. Протягом тижня показів сучасних фільмів з регіону Вишеградської Групи — об'єднання чотирьох центральноєвропейських країн: Польщі, Угорщини, Чехії, Словаччини [8].

Другим найбільшим кінофестивалем України є Одеський міжнародний кінофестиваль який щороку проходить в Одесі.

Створений у 2010 році з метою популяризації якісної кінопродукції серед українців, а також для підтримки та розвитку українського кінематографа в Україні та поза її межами.

Окрім ексклюзивних прем'єр фільмів в рамках ОМКФ проводяться майстер-класи від провідних українських та світових кінопрофесіоналів, проходять цікаві навколофестивальні заходи.

Концепція заходу Одеського міжнародного кінофестивалю:

- Конкурсні програми. Традиційно проводилися Міжнародна та Національна конкурсні програми, а також Конкурс європейських документальних фільмів. Проте в 2021 році з приводу 30-річчя незалежності України кінофестиваль акцентував увагу на національному кіно, тож проводився лише Національний Конкурс (повний і короткий метр), переможці якого отримують нагороди за найкращий фільм, найкращу режисуру та найкращі акторські роботи. Програму Національного конкурсу оцінює професійне журі, до складу якого входять українські та міжнародні кінопрофесіонали. Фільм-переможець отримує гран-прі «Золотий Дюк».
- Показ на Потьомкінських сходах — наймасштабніша подія Одеського міжнародного кінофестивалю. Знамениті сходи стають

великим кінотеатром під відкритим небом, де у супроводі живого симфонічного оркестру демонструються шедеври німого кіно.

- Професійні події. У програмі Film Industry Office Одеського міжнародного кінофестивалю беруть участь українські кіномитці, які мають власні повнометражні фільми на різних стадіях — на рівні проекту (секція “Пітчінг”), відзнятого матеріалу (Work in progress). Іншою професійною подією ОМКФ є український Кіноринок — єдиний в країні професійний майданчик для комунікації дистриб'юторів, представників кінотеатрів, кіностудій та компаній, що надають послуги в галузі прокату та ін.
- Освітні секції. Майбутні кінопрофесіонали проходять навчання в Літній кіношколі ОМКФ, де визнані світові та українські кіномитці, володарі багатьох премій та нагород проводять майстер-класи та творчі зустрічі.
- Позаконкурсні програми представляють собою тематичні та персональні ретроспективи, гала-прем'єри, огляд фільмів, які вже отримали найпрестижніші кінематографічні нагороди, а також спеціальні покази та кіноперформанси [9].

1.3 Особливості організації міні-кінофестивалів

Слід зазначити, що наразі не існує жодних досліджень щодо міні-кінофестивалі. Визначити їх головну особливість можна, провівши умовно паралель з міні-фестивалями, назва яких уже одразу говорить про їх невеликий об'єм.

Складова частина «міні», що пішла від латинського «*minimum*», використовується в дуже багатьох словах і означає «зменшений», «маленький», «короткий», «невеликий». При цьому пишеться «міні», як правило, через дефіс, хоча іноді може вживатися і разом [13].

До прикладу дослідити визначення потрібного терміну можна через призму власне міні-фестивалю з точки зору спеціальних подій категорії «міні». Такі заходи є найменші за масштабом проведення, а також в них бере доволі обмежена кількість учасників, що зумовлює наявність таких критеріїв як:

- максимальна ефективність інтерактивних елементів, оскільки до них залучені всі учасники заходу;
- легка реалізація програми тимблдіingu;
- надання гостям ексклюзивних особистих запрошень;
- можливе використання ексклюзивних декорацій;
- підготовка креативної програми;
- вартість у розрахунку на одного гостя значно вища ніж в інших заходах (якщо захід комерційний).

Міні-фестивалі як і будь-які фестивалі можуть різноманітні за тематикою, а також мати змішану програму, що поєднує в собі декілька видів мистецтва та/або різні напрямки творчої діяльності, культурно-дозвіллевих заходів. Проте, як правило, все ж таки подібні заходи невеликі за масштабом проведення та статусом у культурному житті, мають невеликий обсяг.

Зазвичай міні-фестивалі несуть короткостроковий характер, тобто їх тривалість складає від одного до трьох днів. Більшість таких заходів є досить камерними і проводяться в одній і тій же локації.

Тож міні-кінофестиваль для власного розуміння можна визначити як маленький, зменшений кінофестиваль.

Попри відсутність досліджень стосовно проведення міні-кінофестивалів, дані заходи все ж таки існують. Організаційна практика налічує закордонні та українські міні-кінофестивалі, які своїм прикладом допомагають збагнути особливості проведення заходів такої категорії.

Міні-кінофестивалі не спрямовані на надто широку аудиторію, а мають на меті об'єднати людей, кожен з яких дійсно зацікавлений у дійстві та спроможний висловити власні думки та ідеї. Невеликий обсяг програми таких заходів дозволяє досягти компактності, оскільки задіяна мінімальна кількість локацій.

Переважна частина міні-кінофестивалів проходять просто у вигляді показу фільмів і мають чітку, лаконічну програму проведення, що включає перелік фільмів. Прикладами таких фестивалів є:

- Міні-фестиваль музичних фільмів «ARTISSIMO-CINEMA» у Юрмалі. Місцем проведення заходу слугує Юрмальський міський музей;

- Міні-фестиваль норвезьких фільмів, організований Посольством Норвегії в Баку разом з Landmark Hotel;

- Міні-фестиваль грузинського кіно «Білий кінь». Перший день фестивалю розпочався показом картини «Легенда про Сурамську фортецю» (реж. Сергей Параджанов, 1985). Також відбулась дискусія с Дональдом Рейфілдом – британським літературознавцем, істориком, знавцем російської і грузинської літератури (викладач Коледжу Королеви Марії Лондонського університету) [2];

- Міні-фестиваль найкращих фільмів 2017 року «Невидане», проведений в кінотеатрі «Київ». Із 14 до 19 лютого У рамках заходу відбувся

показ стрічок, що не потрапили до українського кінопрокату. Організував захід фестиваль «Молодість» за підтримки дистриб'юторської компанії В&Н [6].

Часто міні-кінофестивалі виступають платформою для участі короткометражних стрічок, а також просуванням авторів-початківців. Такі фестивалі зазвичай діють на постійній основі.

Міні-кінофестиваль у м. Кардіфф є масовим фестивалем короткометражних фільмів, присвячених тому, щоб допомогти режисерам з низьким бюджетом і ранньою кар'єрою пробитися в індустрію. Організатори пристосовують залишені магазини, масонські зали, клуби та бари по всьому Кардіффу, щоб показувати фільми, які входять до короткого списку, а також спеціальні разові покази культової класики [15].

Minne Mini Film Festival, який проходить у містах-побратимах Міннесоти, не схожий на більшість кінофестивалів. У програмі є один ключовий визначальний елемент: усі фільми мають тривати не більше двох хвилин.

Метою *Minne Mini* є залучення режисерів усіх рівнів досвіду та представників різноманітних голосів у спільноті кінематографістів міст-побратимів та за їх межами. Організатори заходу розглядають двоххвилинний час як чудовий еквайзер — об'єднуюче чисте полотно. Кожному режисеру однакову кількість часу для самовираження, але те, що вони роблять із цим часом, повністю їхнє власне право. Тут вітаються історії всіх типів, від драми та комедії до таких жанрів, як наукова фантастика, фентезі та жахи [19].

Висновки до розділу 1

У першому розділі кваліфікаційної роботи було опрацьовано наукову літературу, на основі якої розглянуто поняття «фестиваль», «кінофестиваль» та їх класифікаційні особливості.

Виявилось, що термін «фестиваль» бере початки з різних мов і перекладався, як «свято», «святкові дні», «урочиста подія» тощо.

В основних «фестиваль» визначається як:

- як масове святкове дійство, що включає огляд або демонстрацію
- організований захід з елементами святковості, що має визначену тематику досягнень у певних видах мистецтва (музика, театр, кіно, естрада).

Перша вітчизняна класифікація налічує такі види фестивалів: етнічні, релігійні, музичні, гастрономічні тощо.

Залежно від спрямованості фестивалів існують професійні, історичні, фестивалі сучасних інформаційних технологій, а також фестивалі за охопленням і типом аудиторії.

За кінцевою метою фестивалі можуть бути комерційними чи некомерційними.

За тематикою найпоширенішими є національні фестивалі та свята, театралізовані шоу, фестивалі кіно й театру, музичні конкурси, аукціони.

Кінофестиваль як культурний феномен характеризується недостатнім рівнем дослідження, але попри це є ресурси, на яких представлені трактування основних понять.

Так наприклад Велика радянська енциклопедія визначає кінофестиваль як огляд, творче змагання.

Класифікація налічує різновиди кінофестивалів

- за масштабом (місцеві, регіональні та міжнародні);

- за віковим критерієм (кіноогляди, спрямовані на дітей, студентів, дорослих);
- за рівнем новизни показу (існують прем'єрні, другого екрану, архівні).
- за критерієм метражу (повнометражного та короткометражного кіно).

Було розглянуто специфіку проведення відомих кінофестивалів. Так, організаційна практика кінофестивалю як соціокультурного заходу представлена світовим та українським досвідом.

До числа найвідоміших і найпрестижніших у світі є Венеціанський, Канський, Берлінський кінофестивалі. Такі заходи відрізняються масштабністю, масовістю, різноманітністю програм, що окрім конкурсних елементів включають навколофестивальні культурні заходи. Головною метою таких кінофестивалів є насамперед популяризація міжнародного кіно.

Венеціанський кінофестиваль, як найдавніший, поклав основу заснування всіх інших всесвітньо відомих кінофестивальних заходів. Окрім традиційних показів фільмів, Кінофестиваль має цікавий розділ під назвою «Віртуальна реальність Венеції», який передбачає показ прем'єрних стрічок із зануренням у віртуальну реальність. Також в рамках фестивалю працюють виставки, клуби, відео-магазини.

Канський міжнародний кінофестиваль сьогодні вважають чи не найпрестижнішим кінофестивальним заходом у світі. Офіційна добірка Кінофестивалю налічує арт-хаусні фільми, роботи з оригінальною метою та естетикою. Окрім престижних гостей на захід запрошують і молодих ентузіастів. Саме для цього у 2018 р. в рамках Кінофестивалю було розпочато програму «Три дні в Каннах», метою якої є заохочення молодих людей до кіномистецтва. Любителі кіно мають можливість відвідати майстер-класи, триб'юти.

Берлінале, саме так найчастіше називають Міжнародний кінофестиваль у Берліні, значно вирізняється серед інших всесвітньо відомих фестивальних заходів. Берлінале — відкрите поле для

експериментів у галузі кіноіндустрії. Секція «Панорама» пропонує глядачам екстраординарне кіно і має власне журі. Діяльність Берлінале здебільшого націлена на відкриття нових талантів. На Кінофестивалі у молодих режисерів є можливість продемонструвати свої дебютні фільми (зокрема в секції *Perspektive Deutsches Kino*).

Українська організаційна практика яскраво представлена діяльністю двох міжнародних кінофестивалів — «Молодість» у Києві та Одеський кінофестиваль. Однією з головних задач таких заходів — популяризація українського кіно, пропагування національних цінностей.

Київський міжнародний кінофестиваль «Молодість» є одним з найбільших кінофорумів Східної Європи, а також має акредитацію FIAPF. Основним завданням фестивалю є дослідження значущих тенденцій розвитку молодого кіно. Отже вже зрозуміло, що захід спрямований безпосередньо на молодь. Загалом у конкурсній програмі фестивалю демонструються дебютні стрічки, а в позаконкурсній — беруть участь режисери з різних країн.

Одеський міжнародний кінофестиваль було засновано у 2010 році з метою популяризації якісних фільмів серед українців. В Національних конкурсах фестивалю змагаються режисери повнометражних і короткометражних фільмів. Наймасштабнішою подією фестивалю є показ німого кіно на Потьомкінських сходах, що стають кінотеатром під відкритим небом.

Було розроблено авторський підхід щодо визначення поняття «міні-кінофестиваль», оскільки будь-які минулі дослідження цієї теми відсутні. Запропоновано розглядати міні-кінофестивалі в полі спеціальних подій категорії «міні», що мають найменшу кількість учасників. Це зумовлює насамперед виникнення таких основних елементів як:

- максимальна ефективність заходів
- легка реалізація програми тимбілдингу;

- надання гостям особистого запрошення тощо.

Не зважаючи на відсутність будь-яких досліджень стосовно міні-кінофестивалів, такі заходи існують і зазвичай представляють собою просто огляд різних фільмів і мають невелику за обсяг програму. Серед найвідоміших заходів такого виду є міні-кінофестиваль «ARTISSIMO-CINEMA, міні-фестиваль норвезьких фільмів, що проводився в Баку, міні-фестиваль грузинського кіно «Білий кінь», міні-фестиваль «Невидане» в кінотеатрі Київ.

Також існують міні-фестивалю короткометражного кіно. Так міні-кінофестиваль у м. Кардіфф має на меті допомогти режисерам з низьким бюджетом. Цікавою особливістю заходу є вибір різних локацій (залишені магазини, масонські зали, клуби бари. Minne Mini Film Festival — захід, що організовується у містах побратимах Міннесоти та за її межами. Особлива умова заходу — усі фільми мають тривати не більше двох хвилин. Тематичні та жанрові ознаки творів необмежені.

РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЯ МІНІ-ФЕСТИВАЛЮ УКРАЇНСЬКОГО КІНО ДЛЯ СТУДЕНТІВ СумДУ (ОНЛАЙН)

1. Планування міні-фестивалю українського кіно

Запорукою якісного вдало проведеного заходу є його детальне планування. У кожному кроці мають бути висвітлені ключові моменти, певні особливості організації.

Міні-фестиваль українського кіно як і будь-який захід має свої організаційні етапи, що спрямовані на подальшу реалізацію:

1. Першим і ключовим етапом підготовки міні-кінофестивалю є **створення Оргкомітету**. Він представляє собою команду, до числа якої входить певна кількість осіб, кожна з яких має свої конкретні завдання та обов'язки. Члени Оргкомітету мають виявляти ініціативу, висловлювати власні ідеї та пропозиції для кращої реалізації проєкту. Створення Оргкомітету саме міні-кінофестивалю обумовлене насамперед специфікою самого заходу

До Оргкомітету міні-фестивалю українського кіно входять:

- голова Оргкомітету;
- заступник голови Оргкомітету;
- власне організатор;
- координатор;
- фахівець з пошукової роботи;
- PR-менеджер.

Одним із завдань *голови Оргкомітету* насамперед є розподілення обов'язків між всіма членами. Повз нього не проходить жодне прийняте рішення. Голова Оргкомітету ознайомлює працівників з нормативно-правовими документами організації, на базі якої проходить сам захід (в даному разі базою є Сумський державний університет), щоб діяти згідно закону, не порушувати ніяких морально-етичних установок і підтримувати академічну доброчесність.

Голова Оргкомітету в разі необхідності створює збори, на які долучаються всі члени команди. На зборах обговорюються всі організаційні питання, затверджуються рішення. Голова Оргкомітету співпрацює з підрозділами Сумського державного університету, підтримує контакти з дирекцією. Також серед важливих завдань Голови є призначення Заступника.

Заступник Оргкомітету — це вповноважена особа, що заступає Голову Оргкомітету у разі його відсутності та виконує його обов'язки.

Організатор (івент-менеджер) займається повною підготовкою всіх елементів заходу. Невід'ємною частиною роботи організатора є розробка концепції міні-кінофестивалю. Він обирає його формат проведення, займається створенням програми та сценарію, за потреби проводить репетиції. Також організатор міні-фестивалю українського кіно перевіряє технічну налагодженість. Оскільки даний захід адаптований для проведення в онлайн-форматі, то перевіряється правильна робота онлайн-платформи, посилання на зустріч.

Однією з найважливіших посад при підготовці заходу є *координатор*. В даному разі він уточнює розклади груп, щоб проведення заходу не припало на заняття. Координатор сповіщає керівний склад факультетів, кафедр про певні зміни в організації заходу, уточнює інформацію про кількість учасників. Серед обов'язків координатора — розсилка посилань на онлайн-захід.

Фахівець з пошукової роботи підбирає репертуар міні-кінофестивалю, спираючись на жанрові, ідейно-естетичні та інші особливості фільмів. Список фільмів узгоджується з організатором заходу та головою Оргкомітету.

PR-менеджер займається організацією і проведенням рекламних заходів, зокрема розробляє рекламні повідомлення, пости на офіційному сайті Сумського державного університету у соціальних мережах (Facebook, Instagram). Бере інтерв'ю в студентів і викладачів університету. Розробляє SWOT-аналіз, визначаючи сильні та слабкі сторони проєкту, а також

можливості ризиків при його реалізації. Після проведення заходу здійснює аналіз його ефективності.

2. Другим підготовчим етапом є **розробка концепції заходу**.

Цей крок включає в себе визначення мети, завдань та ідеї міні-фестивалю українського кіно.

Мета даного заходу — сформувати у студентської молоді національно-культурні цінності та ідеї шляхом показу українських фільмів.

Основні завдання:

- висвітлити особливості розвитку визначних періодів кінематографічного процесу в Україні;

- продемонструвати глядачам видатні українські фільми різних періодів розвитку українського кінематографу;

- Познайомити глядачів з творчістю режисерів

Я, як організатор, пропоную зробити захід, що включає в себе показ українських фільмів. Міні-фестиваль має некомерційний характер і розрахований на три календарні дні, в кожен з яких буде висвітлено певний період в історії кінематографу, супроводжуваний переглядом відомих українських кінострічок.

Я вважаю, що така концепція заходу є найвдалішою, оскільки увага акцентується не лише на національних рисах, ідеях, покладених в сюжет фільмів, але й демонструє глядачам специфічні кожної особливості кінороботи, надає інформацію про акторів, режисерів і в цілому пропагує кіно, як засіб патріотичного виховання.

Цільова аудиторія заходу обумовлена тим, що молодь є найпрогресивнішою ланкою суспільства. Не зважаючи на деякі політичні аспекти чи освітні установки, молоді люди завжди наповнені не аби-яким запалом та ентузіазмом, готові висловлювати власні креативні ідеї. Їх свідомість не повністю сформована, деякі з них довго не можуть визначитися з конкретними рішеннями у своєму житті.

Головною особливістю міні-фестивалю українського кіно є те, що він буде проводитись в онлайн-форматі. Здебільшого це спричинено сьогоденними реаліями в країні. Такий формат є зручним, оскільки потребує менше часу для організації та проведення, а також надає високий рівень безпеки і комфорт у—студенти, перебуваючи в дома, в спокійній обстановці переглядатимуть різні фільми. Онлайн-платформою для проведення заходу слугує Гугл-міт.

3. Третім кроком при підготовці заходу є **інформаційно-пошукова робота**. На цьому етапі відбувається підбір репертуару, визначається ідейно-культурна цінність кінофільмів, їх важливість для демонстрації саме в рамках міні-фестивалю. Цим займається окрема людина, яка окрім пошуку фільмів, знаходить інформацію про особливості кінопроцесів в Україні, режисерів, акторів. Відбувається утвердження програми.

4. **Розробка медіа-контенту**. Цей етап передбачає створення презентацій, що передують показу фільмів. В них зазначена інформація про фільми, акторів, режисерів, а також наявні фото.

5. На п'ятому етапі здійснюється **розробка сценарію**. Розписується детальне проведення заходу з наявністю дикторського тексту, вказаним часом, окремими моментами, що супроводжують захід.

6. **Інформаційне забезпечення**. На цій стадії підготовки відбувається розсилка повідомлень про проведення міні-кінофестивалю, запрошень на електронну пошту, створення рекламних постів в соцмережах сповіщається керівний склад університетських підрозділів.

7. **Технічна перевірка («репетиція»)**. За 1-2 дні до початку заходу перевіряється дійсність посилок, надісланих гостям. Всі члени організаційної групи мають упевнитись в наявності інтернет-підключення для того, щоб бути присутнім на заході. Необхідно здійснити маленький прогін, щоб адаптуватися під специфіку заходу.

2. 2 Авторський сценарій міні-фестивалю українського кіно

Сценарій повністю відображає концепцію міні-кінофестивалю українського кіно, адаптований до онлайн-формату. Він розрахований на 3 дні проведення, кожен з яких представляє собою певний період розвитку українського кінематографа і супроводжується переглядом фільмів різних режисерів.

Перший день — розвиток німого кіно в Україні. Головною подією цього часу стає відкриття Київської кіностудії імені Олександра Довженка. Демонструється презентації про творче життя О. Довженка і заснування Кіностудії. Організатор-ведучий сповіщає гостей про основне правило — після кожного перегляду фільму буде відбуватися обговорення, під час якого студенти можуть задавати питання або висловлювати свої погляди щодо фільмів.

До програми дня входять найперші німі фільми Довженка «Звенигора», «Арсенал», «Земля».

Другий день — розвиток поетичного кіно в Україні. Славний період починається прем'єрою фільму С. Параджанова «Тіні забутих предків». У фільмах цього часу переважали сюрреалістичні, етнографічні мотиви, що здійснювало супротив традиційному радянському кіно. Відбувається наступ радянської ідеології на українське кіно, національну свідомість, художній пошук. Цього дня глядачам пропонуються фільми «Тіні забутих предків» (С. Параджанов), «Пропала грамота» (Б. Івченко)

Третій день — кіно доби незалежності України. Цей період характеризується розгромом кіноіндустрії в 90-х рр. 1988 р. Разом із розгромом централізованої кіноіндустрії розпочинається стрімкий розвиток незалежних кіностудій, фірм-дистриб'юторів, а також розвиваються мережі кінотеатрів. Відбувається стрімкий розвиток цифрових технологій та можливість створення малобюджетних фільмів, в Україні стрімко зростає кількість короткометражних

фільмів. Глядачам пропонується добірка з 3-х короткометражних фільмів: «Пієта» Миколи Маценка, «Щастя моє тихе» Мирослава Слабошпицького, «Подорожні» Ігоря Стрембіцького. Завершується фестиваль показом фільму режисера Валентина Васяновича «Атлантида», в якому розповідається про майбутню перемогу України у війні з Росією.

Висновки до розділу 2

У другому розділі кваліфікаційної роботи було запропоновано план підготовки до організації міні-фестивалю українського кіно.

Цей план передбачає кілька етапів, спрямованих на якісну реалізацію проєкту:

1. Створення оргкомітету, до якого входять
 - голова Оргкомітету (ознайомлює організаційний склад з нормативно-правою базою установи, на пряму контактує з дирекцією, розподіляє обов'язки між членами Оргкомітету);
 - заступник голови Оргкомітету (виконує обов'язки в разі його відсутності)
 - організатор (розробляє концепцію заходу, займається написанням сценарію, вирішує основні організаційні питання);
 - координатор (уточнює розклади занять, сповіщає про певні зміни);
 - фахівець з пошукової роботи (підбирає репертуар та знаходить потрібну інформацію для заходу);
 - PR-менеджер (займається просуванням заходу в соц. мережах).
2. Розробка концепції заходу, що включає в себе визначення мети, завдань та ідеї заходу.
3. Інформаційно-пошукова робота, що передбачає підбір репертуару для майбутнього фестивалю та іншої необхідної інформації.
4. Розробка медіа-контенту, що передбачає створення презентацій з інформацією про фільми, режисерів, акторів з використанням фото, відео.
5. Розробка сценарію, який відображає концепцію заходу. В ньому детально розписується дикторський текст , зазначається час.
6. Інформаційне забезпечення. На цьому етапі відбувається розсилка повідомлень про проведення міні-кінофестивалю, запрошень, створення рекламних постів в соцмережах.

7. Технічна перевірка. Під час неї перевіряється робота посилань, наявність інтернет-підключення у кожного учасника команди організаторів.

Було запропоновано авторський сценарій міні-фестивалю українського кіно з урахуванням такої концепції — захід проходить у форматі онлайн протягом вихідних днів, кожен з яких присвячений певному періоду розвитку Українського кінематографу:

Перший день — розвиток німого кіно в Україні, до програми якого входять найперші німі фільми Довженка: «Звенигора», «Арсенал», «Земля».

Другий день - розвиток поетичного кіно, що включає перегляд фільмів «Тіні забутих предків», «Пропала грамота».

Третій день — кіно доби незалежної України. Програма цього дня включає перегляд таких фільмів: : «Пієта» Миколи Мащенка, «Щастя моє тихе» Мирослава Слабошпицького, «Подорожні» Ігоря Стрембіцького. (короткометражні). Завершується фестиваль показом фільму режисера Валентина Васяновича «Атлантида». Найостаннішим етапом заходу стає онлайн-голосування з метою виявлення фільму-переможця.

ВИСНОВКИ

Результати дослідження теоретичної та практичної складових кваліфікаційної роботи дають підстави для таких висновків:

1. Проаналізовано наукову літературу з метою визначення сутності понять «фестиваль», «кінофестиваль» та їх різновидів. Зокрема визначено походження терміну «фестиваль», його версій трактування, класифікаційні ознаки, що дозволяють розрізняти фестивалі за тривалістю проведення, статусом у культурному житті, тематикою, спрямованістю, типом аудиторії, кінцевою метою. Визначено термін «кінофестиваль» та різновиди даних заходів, що обумовлено критеріями поділу в залежності від масштабу проведення, вікових особливостей, рівня новизни показу, цільового орієнтиру, періодичністю проведення, критерієм метражу.

2. Розглянуто світовий та український досвід організації кінофестивалів. За допомогою електронних ресурсів, описано особливості програм, мети відомих кінофестивалів, їх важливості в культурному просторі. Так, світову арену представляють Венеціанський, Канський, Берлінський міжнародні кінофестивалі як найпрестижніші, а Україна славиться діяльністю Київського міжнародного кінофестивалю «Молодість» та Одеського міжнародним кінофестивалю.

3. Розглянуто особливості організації міні-кінофестивалів. У зв'язку з відсутністю будь-яких наукових досліджень, мною було запропоновано авторські підходи щодо визначення поняття «міні-кінофестиваль». Попри недослідженість даної теми, в ході роботи виявилось, що кінофестивалі формату «міні» існують і відрізняються, як правило, обмеженістю в часі, місцем та обсягом програми.

4. Розроблено план підготовки міні-фестивалю українського кіно, що включає такі етапи як:

- створення Оргкомітету;

- розробка концепції заходу;
- інформаційно-пошукова робота;
- розробка медіа-контенту;
- написання сценарію;
- інформаційне забезпечення;
- технічна перевірка.

5. Написано сценарій міні-фестивалю українського кіно. Запропоновано авторський сценарій проведення міні-фестивалю українського кіно для студентів СумДУ. Він повністю відображає концепцію самого заходу, а саме фестиваль проводиться протягом трьох днів, програма яких наповнена показом відомих українських фільмів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бернадська Г. О. Тенденції розвитку фестивального туризму на території рівненської області. Науковий вісник Херсонського державного університету. Географічні науки. 2018. № 9. С. 221 .
2. «Белая лошадь»: мини-фестиваль грузинского кино. URL: <https://lenin.guru/belaya-loshad-mini-festival-gruzin/>
3. Большая советская энциклопедия. URL: http://endic.ru/enc_sovet/Kinofestival-25035.html
4. К. Вохмянин. Кинофестиваль как средство продвижения кинофильмов: [Електр. ресурс]. - Режим доступу: https://studref.com/561908/kulturologiya/kinofestival_sredstvo_prodvizheniya_kinofilmov
5. Мальська М. П., Грицишин А. Т., Білоус С. В., Топорницька М. Я. Фестивальний туризм: теорія та практики. — навч. посіб. Київ, 2022. 46-50 с.
6. Міні-фестиваль «Невидане» в кінотеатрі «Київ». URL: <https://vechirniy.kyiv.ua/news/19906/>
7. Н. І. Кучина. Фестиваль як феномен культури. 2019. 59-65 с.
8. Офіційний сайт Київського міжнародного кінофестивалю «Молодість». URL: <https://molodist.com/about>
9. Офіційний сайт Одеського міжнародного кінофестивалю. URL: <https://oiff.com.ua/oiff/about.html>
10. Феленчак Ю. Б. Розвиток фестивального туризму як напрям реалізації соціальної доктрини туризму в Україні. 194 с.
11. Чому святкування важливі. URL: <https://uk.myubi.tv/6253-why-are-celebrations-important>.
12. Що таке кінофестиваль. URL: <https://kino-teatr.ua/uk/news/chto-takoe-kinofestival-2995.phtml>

13. Що таке міні? URL: <https://vrazukr.com/navchannja-2/viznachennja/18463-shho-take-mini.html>
14. Cannes Film Festival And Cannes Film Market Are Not The Same! Media Misreports. URL: <https://thelogicalindian.com/fact-check/overlap-festival-de-cannes-and-marche-du-film-misleading-content-35724>
<https://thelogicalindian.com/fact-check/overlap-festival-de-cannes-and-marche-du-film-misleading-content-35724>
15. Cardiff Mini Film Festival. URL: <http://cardiffminifilmfestival.co.uk/about/>
16. Festival De Cannes. URL: <https://www.festival-cannes.com/en/qui-sommes-nous/festival-de-cannes-1>.
17. Internationale Festspiele Berlin. URL: <https://www.berlinale.de/en/festival/profile/festival-profile.html>
18. La Biennale di Venezia. URL: <https://www.labiennale.org/en/cinema/2019/regulations>
19. Minne Mini Film Festival. URL: <https://minneminifest.com/>
20. The Venice Film Festival – II Festival del Cinema di Venezia. URL: <https://www.italymagazine.com/dual-language/venice-film-festival-il-festival-del-cinema-di-venezia>.

ДОДАТКИ

Додаток А

Сценарій проведення міні-фестивалю українського кіно для студентів СумДУ (онлайн)

День перший

10:40. Команда організаторів очікує, поки студенти під'єднаються до онлайн-зустрічі.

11:00. Організатор вступним словом вітає гостей кінофестивалю.

Дикторський текст: Вітаю, шановні друзі. Ми всі безмежно раді сьогодні зібратися разом, адже єднання є необхідним чинником формування теплої дружньої атмосфери. Зараз як ніколи потрібно зберігати вольовий дух, підтримувати національну свідомість та вірити в світле, квітуче майбутнє України.

Кіно як особлива форма культурної комунікації починає свій розвиток ще з першої половини 20 ст. Кіно здійснює великий вплив на морально-естетичний розвиток людини, відбивши у свідомості певні образи, явища. Перший день кінофестивалю ми хочемо розпочати обговоренням одного з найвизначніших періодів розвитку українського кінематографу, а саме розвиток німого кіно в Україні. Головною подією цього часу стає відкриття Київської кіностудії імені Олександра Довженка.

Транслюється презентація про творчий шлях О. Довженка і його кіностудію.

Дикторський текст: Сьогоднішня програма включає показ найвідоміших фільмів О. Довженка того періоду: «Звенигора», «Арсенал», «Земля», що являють собою цілу трилогію. Після кожного показу в нас буде час обговорити

кінострічки. Кожен охочий матиме можливість висловити власну думку з приводу того чи і іншого твору

Показ презентації про дані фільми, їх акторський склад, тематичну особливість

Показ фільмів. Після кожного перегляду проводиться обговорення.

Дикторський текст: Ну, що ж, друзі. Шкода, що вже підходить час до завершення сьогоднішньої зустрічі. Сподіваємось, що вам сподобався перший день міні-кінофестивалю, адже далі на вас чекають не менш цікаві фільми. Нехай щастить, бережіть себе і до зустрічі.

День другий

10:40 Команда організаторів очікує, поки студенти під'єднаються до онлайн-зустрічі.

11:00 Початок заходу.

Дикторський текст: Знову привіт, друзі. Для тих хто тільки сьогодні під'єднався до зустрічі, нагадуємо, що сьогодні стартує другий день міні-фестивалю українського. Минулого разу тематикою заходу було німе кіно і ми переглядали найвідоміші фільми О. Довженка. Тема сьогоднішньої секції фестивалю — українське поетичне кіно. Ця мистецька течія виникла ще в радянському кінопросторі в середині 60-их рр. минулого століття разом з прем'єрою фільму «Тіні забутих предків» Сергія Параджанова. На супротив традиційному радянському реалістичному кіно в «українському поетичному кіно» на перший план виходили візуальна виразність, етнографічні та сюрреалістичні мотиви. Цей період залишив по собі низку новаторських кінострічок і спричинив новий наступ радянської ідеології на українське кіно, національну свідомість та неординарний художній пошук.

Сьогоднішня програма представлена роботами відомих творців.

Першим фільмом програми є легендарна стрічка «Тіні забутих предків» режисера С. Параджанова, відзнята в 1964 році на кіностудії імені Олександра

Довженка. Знято фільм за мотивами однойменної повісті Михайла Коцюбинського.

Транслюється відео-презентація про історію створення фільму, акторський склад

Перегляд фільму. Обговорення

Дикторський текст: Наступний фільм нашої добірки чи не найскандальніший, оскільки одразу був заборонений постановою ЦК «Комуністичної партії України».

Показ презентації (висвітлюється особливості даного кінотвору, інформація про режисера, сценариста)

Перегляд фільму. Обговорення.

Дикторський текст: Завершити сьогоднішню програму пропонуємо комедією Бориса Івченко «Пропала грамота». Виробництво фільму було завершено ще в 1972 році, але вперше його презентували на широкий загал лише на початку 80-х. Цікавим фактом є те, що Керівництву Кіностудії Довженка спочатку дуже не сподобалася кінцева версія фільму, саме тому понад 10 років він не був представлений публіці.

Перегляд фільму. Обговорення

День третій

10:40 Команда організаторів очікує, поки студенти під'єднаються до онлайн-зустрічі.

11:00 Початок заходу.

Дикторський текст: Шановні. Як швидко минув час. Ще ніби вчора ми з вами вперше зустрілись і урочисто представили наш захід. Дякуємо всім, хто під'єднується, знаходить час на зустріч, оскільки зараз нашою головною метою є підтримка одне одного.

Завершальний етап нашого міні-кінофестивалю — доба Незалежності України. Цей період зумовлює розгром кіноіндустрії в 90-х рр. 1988 р. Верховна Рада ліквідує Державний комітет по кінематографії і в Україні. Разом із розгромом

централізованої кіноіндустрії розпочинається стрімкий розвиток незалежних кіностудій, фірм-дистриб'юторів, а також розвиваються мережі кінотеатрів. Відбувається стрімкий розвиток цифрових технологій та можливість створення малобюджетних фільмів, в Україні стрімко зростає кількість короткометражних фільмів. Тож сьогодні ми хочемо представити вам добірку короткометражних фільмів, що мають специфічні особливості втілення авторського задуму, здобули визнання глядачів і критиків.

Коротка розповідь про фільми та їх режисерів.

Показ фільмів «Пієта» Миколи Маценка, «Щастя моє тихе» Мирослава Слабошпицького, «Подорожні» Ігоря Стрембіцького.

Дикторський текст: Завершити кіноогляд ми хотіли б визначним твором, що представляє собою футуристичний артхаус на межі з сучасним кіно під назвою «Атлантида». Фільм розповідає про майбутню перемогу України у війні з Росією і сюжет розгортається в 2025 році в Донбасі. Сценаристом, режисером, оператором і продюсером картини виступив Валентин Васянович.

Перегляд фільмів. Обговорення.

Дикторський текст: Ну що ж, вже підходить до кінця наша зустріч, але все ж таки цікаво, кому який фільм сподобався найбільше. Для цього пропонуємо перейти за посиланням в чаті і пройти голосування і ми ви значимо фільм-переможця міні-кінофестивалю.

Проводиться голосування. Визначається фільм-переможець

Дикторський текст: Що ж, друзі. Ще раз хочемо подякувати вам за те, що приєднались до нашого заходу, брали активну участь в обговоренні, не соромились висловлювати свої думки, обґрунтовувати власну позицію. Дуже сподіваємося на подальші наші зустрічі з вами. Бережіть себе. Все буде Україна!